

El final

Durant la seva llarga vida el doctor Fontserè rebé molts homenatges i distincions. Destaca el doctorat *honoris causa* concedit per la Universitat de Tolosa; la Medalla d'Or de la Diputació de Barcelona; la Medalla d'Or de la Ciutat al mèrit científic, de la ciutat de Barcelona, i molts d'altres. Se li reteren molts homenatges que la seva longevitat propicià.

L'any de la seva mort, en complir cent anys, el doctor Fontserè també rebé nombrosos homenatges públics i privats. Només una nota discordant: el Centre Excursionista de Catalunya promogué la instal·lació d'una placa a l'observatori del turó de l'Home per recordar que havia estat construït a iniciativa del doctor Fontserè. El Servicio Meteorológico Nacional es va negar a permetre-n'hi la instal·lació, alegant que no podia acceptar una inscripció en català.

El doctor Fontserè morí el 18 de setembre de 1970. Amb la seva mort desapareixia, en paraules del seu biògraf i gendre, Josep Iglésies, «un home bo, honest, auster i savi, emprenedor i tolerant però ferm en les seves conviccions i en la seva naturalesa de català».

Joaquim Miret i Sans

(17.04.1858 - 30.12.1919)

Joaquim Miret i Sans

PER M. TERESA FERRER I MALLOL

La senyora M. Teresa Ferrer i Mallol, membre de la Secció Històrico-Arqueològica, féu la semblança del senyor Joaquim Miret i Sans en el Ple de 17 de juny de 2002. El text de la semblança serà publicat en la *Memòria* de l'Institut del curs 2002-2003 i també, com és habitual, en la col·lecció «Semblances» de l'IEC.